

Národní divadlo O P E R A

Sezóna 2005 / 2006

Ředitel Národního divadla: akad. arch. Daniel Dvořák
Šéf opery Národního divadla: Jiří Nekvasil

TISKOVÉ INFORMACE

Gaetano Donizetti (1797-1848)

DON PASQUALE

I. premiéra 18.12.2005 v 19.00 hod. ve Stavovském divadle
II. premiéra 20.12.2005 v 19.00 hod. ve Stavovském divadle

Reprízy v sezóně 2005 / 2006:
25.12.2005; 2., 22. a 26.2., 12. a 21.3., 8. a 23.4., 13.5., 15.6. a 30.6.2006

Záštitu nad inscenací převzal velvyslanec Itálie v ČR, J. E. Giorgio Radicati

Gaetano Donizetti (1797-1848)

DON PASQUALE

Komická opera o 3 jednáních z roku 1842

Libreto: Giovanni Ruffini a Gaetano Donizetti

Hudební nastudování a dirigent: **Oliver Dohnányi**

Režie a choreografie: **Pavel Mikuláščík**

Scéna: **Daniel Dvořák**

Kostýmy: **Michaela Červenková**

Sbormistr: **Lukáš Vasilek**

Pohybová spolupráce: **Petr Pachtl**

Osoby a obsazení:

Don Pasquale	Zdeněk Plech Luděk Vele
Norina	Natalia Melnik Petra Nôtová
Ernesto	Jaroslav Březina Pavel Černocho
Doktor Malatesta	Vladimír Chmelo Roman Janál
Notář	Zdeněk Harvánek Jiří Kubík

SLOVO REŽISÉRA A CHOREOGRAFA PAVLA MIKULÁŠTÍKA

Mnohé inscenace této opery osobu Dona Pasquala již z prvními takty neberou vážně a zesměšňují ji, což vede k nudné interpretaci dalšího obsahu. Něco podobného známe již z commedie dell'arte: starý dědek se chce oženit s mladou krásnou dívkou, která mu po svatbě udělá ze života peklo a nakonec se mu všichni vysmějí. On sám je pak rád, že se rozvede a získá znovu svoje domácí bačkory. Princip „z bačkor do bačkor“ není nový a mně osobně se zdá i nudný. Naopak zajímavá je otázka, proč se Don Pasquale neoženil již dříve a proč se chce oženit až teď, v pokročilém věku?

Jak se dovídáme z obsahu, Pasqualův synovec Ernesto si nechce podle přání svého strýce vzít bohatou dívku, protože miluje jinou, Norinu. Don Pasquale se pak musí oženit sám, protože potřebuje peníze. Proč? A zde začíná moje režijní koncepce:

Don Pasquale slouží celý život pokroku a kultuře. Už léta je zaměstnán svými vynálezy. Do své práce je tak ponořen, že zapomíná na všechno, co se děje kolem něj, zapomíná na čas, běžný svět ho nezajímá. Proto se také zapomněl oženit. Nyní mu ale docházejí peníze, a aby mohl na svých vynálezech dále pracovat, chce svého synovce Ernesta provdat za bohatou dívku. Ernesto ale nechce, tak se musí Don Pasquale oženit sám.

Don Pasquale není senilní dědek, ale nadšený kutílek. Proto se nacházíme v dílně slavného objevitele létajících objektů, bicykletů a sportovních nástrojů. Několik vysokých šlapacích kol, a nehotové modely fantastických letadel a posilovacích mašin, množství rozházených knih a plánů rozhodně svědčí o tom, že Don Pasquale není žádný maloměšťák. Nad vším visí skoro hotové letadlo, jehož pohon je ale ještě šlapací. Vrtule je již namontovaná, ale dá se s ní zatím pohybovat jen pedálem. Do koše nebo kabiny letadla se dá vlézt jen přes pojízdné schody, které slouží též jako trůn neštěstí pro Ernesta a Dona Pasquala.

Již v předehře chci diváky zavést do snů Dona Pasquala. Objeví se před ním mladé dívky, ale protože o vztahu nic nebo jen málo ví, zjevují se mu spíše abstraktně, s realitou nemají skoro nic společného. S těmito snovými postavami později pracuje Doktor Malatesta, když Pasqualovi popisuje svoji sestru, Ernestovi pak zároveň slouží jako představa nešťastné lásky. Tyto Pasqualovy sny budou později Norinou „znárodněny“ a budou představovat její služby.

Samozřejmě, že facka, kterou Don Pasquale ve 2. jednání dostane od Noriny, zabolí. Ale daleko více jej bolí skutečnost, že Norina roztrhá plán parního stroje, na kterém čtyřicet let pracoval, a uráží ho tím, že si odkládá své prádlo na jeho vynálezy. Nejsou to tedy jen verbální důvody, proč se jí pak chce rychle zbavit.

Doufám, že se nám podaří zrealizovat inscenaci, která se Donu Pasqualovi nebude vysmívat, a že vtip a humor bude plynout ze situační komiky a fantazie titulní postavy.

OLIVER DOHNÁNYI

Hudební nastudování, dirigent

Dirigent Oliver Dohnányi studoval na Akademii múzických umění v Praze (u Václava Neumanna), na Vysoké hudební škole ve Vídni (u Otмара Suitnera) a dále pak v mistrovských třídách dirigentů Franca Ferrary, Arvida Jansonse a Igora Markeviche. V italské Sieně získal cenu Premio Respighi. Byl finalistou několika významných dirigentských soutěží (např. Mezinárodní dirigentská soutěž Maďarské televize a Talichova soutěž Pražského jara).

Po studiích působil nejdříve jako dirigent Rozhlasových symfoniků v Bratislavě, později se stal šéfdirigentem opery Slovenského národního divadla a dirigentem Slovenské filharmonie. S operou Slovenského národního divadla získal na Edinburgském festivalu prestižní Cenu mezinárodní kritiky za inscenaci Gounodova *Fausta*. V letech 1993-1996 byl šéfdirigentem opery Národního divadla v Praze. Nastudoval zde mimo jiné opery *La bohème* (1992), *Roméo et Juliette* (1994), *Figarova svatba* (1994), *Libuše* (1995), *Rigoletto* (1995), *Tosca* (2000) a další.

Jako hostující dirigent dirigoval v opeře v Buenos Aires, Curychu, Kodani, Vídni, Amsterdamu, Basileji, Düsseldorfu, Neapoli, Londýně, Leedsu, je pravidelným hostem japonského Yomiuri Nippon Symphony Orchestra (Tokyo), dirigoval St. Petersburgskou filharmonii, Liverpoolskou královskou filharmonii, Českou filharmonii, filharmonii Buenos Aires, Maďarskou státní filharmoni, Portugalskou filharmonii, English Chamber Orchestra, London Mozart Players, orchestr BBC a mnoho dalších orchestrů a operních souborů.

Na Edinburgském festivalu řídil koncertní provedení Smetanovy *Libuše* a jeho nastudování Smetanovy *Prodané nevěsty* v Opeře North bylo nominováno na titul Nejlepší inscenace roku ve Velké Británii. Nepřetržitě od roku 1978 vede pražský komorní soubor Canticorum iubiló.

Od roku 2000 začal spolupracovat s Českým národním symfonickým orchestrem, se kterým m.j. absolvoval úspěšné turné po Japonsku. Od roku 2001 je stálým hostujícím dirigentem Bavorské státní opery v Mnichově a v tomtéž roce se uskutečnil jeho americký debut s orchestrem Chicago Symphonietta.

1. června 2004 přijal Oliver Dohnányi post šéfdirigenta opery Národního divadla v Praze a hudebně zde nastudoval novou inscenaci *Prodané nevěsty* (2004), *Aidy* (2005) a *Dona Pasquala* (2005).

PAVEL MIKULÁŠTÍK

Režie a choreografie

Režisér, choreograf, tanečník a artista Pavel Mikuláščík se narodil v Praze v roce 1942 a v Praze též vystudoval taneční konzervatoř. Ještě za studií získal angažmá jako sólista v Kladně a poté v Ústí nad Labem. Od roku 1964 působí v zahraničí – nejprve jako tanečník, posléze jako choreograf a režisér. Prošel berlínskými divadly Metropol Theater a Komische Oper, divadly ve Štýrském Hradci, Amsterdamu, Basileji, Freiburgu, Darmstadtu a Choreografickým divadlem Hanse Kresnika v Brémách. Vytvořil například role: Nurali v *Bachčisarajské fontáně* (1961), Tybalt v *Romeovi a Julii* (1965), Princ v *Labutím jezeře A.G.* (1971) nebo titulní roli v *Petruškoví* (1972). Po ukončení aktivní taneční dráhy působil jako nezávislý činoherní, operní i muzikálový režisér a choreograf v německých a švýcarských divadlech (mj. Norimberk, Frankfurt, Dortmund, Kassel, Curych, Kolín nad Rýnem). V roce 1980 založil a vedl divadlo pro děti v Mannheimu a o 10 let déle založil ve Freiburgu Choreografické divadlo, s nímž v roce 1997 přesídlil do Bonnu. Dodnes je autorem více než 90 inscenací a jako režisér a choreograf v posledních letech působí v Německu, Švýcarsku, Vietnamu, Turecku a Čechách. V roce 2003 obdržel 1. cenu NRW za režijní a choreografickou interpretaci svého díla. S operou Národního divadla v Praze spolupracuje poprvé.

DANIEL DVOŘÁK

Scéna

Narodil se r. 1954 v Praze. Vystudoval architekturu a scénografii u prof. Josefa Svobody na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, poté ve Vídni na Akademie der bildenden Künste u prof. L. Egga. Po studijním pobytu v USA začal pracovat jako divadelní, filmový a televizní scénograf. Dosud vytvořil více než 200 výprav doma i v zahraničí (Argentina, Francie, Itálie, Korea, Německo, Polsko, Rakousko, Rusko, Slovensko, Švýcarsko).

V roce 1988 založil spolu s Jiřím Nekvasilem experimentální Operu Furore, o dva roky později byl jako intendant pověřen řízením Komorní opery Praha, kterou společně s Jiřím Nekvasilem reorganizoval na Operu Mozart. V roce 1998 byl jmenován intendantem Státní opery Praha a od 1. 7. 2002 je ředitelem Národního divadla v Praze. Je scénografem a spoluautorem všech inscenací Opery Furore a většiny inscenací Opery Mozart (mj. *Faust*, *Houslema do železa*, *Andy Warhol*, *The Best of Mozart*, *Figaro? Figaro!*, *Play Magic Flute*, *Don Juan Bastien*). Na inscenacích se podílel nejen jako scénograf, ale i jako scénárista, libretista a autor režijních koncepcí. V roce 1992 spoluzaložil (s producentem Jiřím Heroldem) letní mozartovské stagiony ve Stavovském divadle a vytváří pro ně scénografie – *Die Zauberflöte* (1992), *Così fan tutte* (1993), *La Clemenza di Tito* (1995 a 2000), *Le Nozze di Figaro* (1996), *Don Giovanni* (1998). S Národním divadlem v Praze spolupracuje od r. 1983 a vytvořil zde řadu scénografií - mj. *Macbeth*, *Il Trovatore*, *Lucia di Lammermoor*, *Coppélia*, *Císař Atlantidy*, *Muž, který si spletl svou ženu s kloboukem*, *Così fan tutte*, *Po zkoušce*, *Komik*, *Smrt Klinghoffera*, *Výlety páně Broučkovy*, *Requiem*, *Vanda*, *Adriana Lecouvreur*, *Prodaná nevěsta* a *Její pastorkyňa*. Státní opera Praha byla za jeho vedení nominována na prestižní cenu Alfréda Radoka v kategoriích divadlo roku a inscenace roku. Jako scénograf realizoval ve Státní opeře Praha především světové premiéry - *Bubu z Montparnassu* E. F. Buriana (1999), *Doriana Graye I. Steinera* (2000), *Faidru* E. Viklického (2000), *Die Physiker* A. Pflügera (2000), *Circus Terra* T. Madsena (v koprodukcí s Den Norske opera Oslo - 2002), balet *Golem* Z. Matějů (2001), dále např. opery *Der Freischütz* C. M. Webera, *Il Trovatore* G. Verdiho, *Polského Žida* K. Weisse, *The Fall of the House of Usher* P. Glasse, *Es war einmal* A. Zemlinského. V zahraničí v poslední době vytvořil scénografie mj. pro Janáčkovy *Příhody lišky Bystroušky* (Palermo 1999, Buenos Aires 2000, Trier 2002), Gazzanigova *Dona Giovanniho* (Hamburk 2001) a Mozartovu *La Clemenza di Tito* (Hamburg 2000), *Die Soldaten* M. Gurlita (Nantes 2002), *Die Tiefland* E. d'Alberta (Trier 2002) a Pucciniho *Toscu* (Tokio 2003), Mathusův *Die unendliche Geschichte* (Trier, 2004), Cileovu *Adrianu Lecouvreur* (Erfurt 2004) nebo Janáčkovu *Její pastorkyni* (Dublin 2004, Riga 2005).

Jako specialista na komplikované monumentální scénografie byl přizván ke spolupráci na největších českých muzikálových projektech posledních let - *Dracula*, *Monte Christo*, *Rebelové*, *Miss Saigon*.

Rozměrový protiklad těchto megaprodukcí tvoří jeho práce pro loutkový film a zejména loutkové divadlo. V roce 1991 spoluzaložil Národní divadlo marionet a je spoluautorem nejúspěšnější české divadelní produkce po roce 1990 - marionetové verze *Dona Giovanniho* (od r. 1991 více než 2 500 repríz a hostování ve Francii, Islandu, Itálii, Německu, Norsku, Polsku, Španělsku, Švýcarsku). Dále pro loutky vytvořil zmenšeninu barokního divadelního mechanismu (v r. 1993 *Zázračné divadlo barokního světa*, *Orfeo ed Euridice*) a sérii českých národních pohádek (1995-1997). V roce 2002 spoluzaložil Muzeum loutek v Českém Krumlově. Řada jeho divadelních prací je zaznamenána Českou televizí (např. *The Best of Mozart*, *Jenifer*, *Bubu z Montparnassu*, *Es war einmal*, *Orfeo ed Euridice*, *Macbeth*, *Play magic flute*, *Golem*, *Revizor*, *Dracula*). Vytváří i scénografie pro hudební televizní filmy (mj. *Signorina Gioventù*, *La Boutique fantastique*, *Evropská turistika*, *Odysseův návrat*).

Svá díla vystavuje na samostatných i skupinových výstavách. Na Pražském quadriennale 1999 (největší světová přehlídka scénografie) obdržela česká expozice za jeho účasti hlavní cenu - Zlatou Trigu. Za divadelní scénografii roku 1999 obdržel v roce 2000 Cenu Alfréda Radoka. Jeho výtvarné řešení filmu *Rebelové* (režisér F. Renč) bylo nominováno ve své kategorii na Českého lva za rok 2001. V roce 2001 mu byla udělena Cena Masarykovy akademie umění za scénografické dílo. V roce 2002 byl francouzskou vládou jmenován Rytířem řádu umění a literatury (Chevalier de L'ordre des Arts et des Lettres). V roce 2004 byl opětovně nominován na cenu Alfréda Radoka – divadelní scénografie roku 2003 (Adams – *Smrt Klinghoffera*, Národní divadlo v Praze).

MICHAELA ČERVENKOVÁ

Kostýmy

Výtvarnice Michaela Červenková se narodila v roce 1963 v Opavě. Vystudovala Střední odbornou školu výtvarnou v Praze a posléze scénografii na divadelní fakultě pražské Akademie múzických umění u prof. A. Pražáka a prof. J. Konečné. Během studií spolupracovala s režiséry M. Dočkalem a J. Nekvasilem. Vytvořila kostýmní výpravy pro opery B. Martinů - *Slzy nože*, D. Cimarosa - *Divadlo podle módy*, P. Mascagni - *Zanetto* v režii J. Nekvasila. Dále spolupracovala jako kostýmní výtvarník pro Operu Mozart v projektu The Best of Mozart. V současné době pracuje jako nezávislá výtvarnice a scénografka. Zabývá se divadelní a televizní tvorbou a spolupracuje s architektonickým ateliérem PH5, kde se podílí na výtvarném řešení interiérů. Po návratu z Laussane začíná pracovat pro agenturu J. Sedláčkové, kde společně s J. Duškem vytvořili představení *Krále Ubu* (A. Jarry) a *Tonky Šibenice* (M. Macourek). Z dalších divadelních inscenací, na kterých spolupracovala, je možné zmínit např. Pucciniho *Bohému* (Košice), Mozartovu *Figarovu svatbu* (Opera Mozart), *Smrť Woodyho Allena* a *Arabellu* R. Strausse (Ostrava), pohádku J. Drdy *Dalskabáty hříšná ves* (Příbram), *Tonku Šibenici* M. Macourka a Albeeho *Baladu o smutné kavárně* (Divadlo v Řeznické, Praha) nebo *Murlina Murlo* N. Koljady pro Divadelní společnost NUN. S Národním divadlem spolupracuje Michaela Červenková poprvé.

LUKÁŠ VASILEK

sbormistr

Narodil se v roce 1980. Vystudoval hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a od roku 2003 studuje dirigování na Akademii múzických umění v Praze. V roce 1998 se stal sbormistrem Foerstrova komorního pěveckého sdružení, s nímž mj. absolvoval více než 150 koncertů doma i v zahraničí, úspěšně se zúčastnil několika soutěží (např. absolutní vítězství v litevské Klaipedě – 2003), premiéroval řadu novinek soudobých skladatelů a natočil dvě CD. V posledních letech pracoval také s Pražským filharmonickým a Pražským komorním sborem a s Jihočeskou komorní filharmonií České Budějovice. Od roku 2005 je sbormistrem operního sboru Národního divadla v Praze.

ŽIVOTOPISY – SÓLISTÉ:

ZDENĚK PLECH (Don Pasquale) **- sólista opery Národního divadla**

Narodil se v roce 1977 v Brně. Vystudoval brněnskou Konzervatoř (obdržel Kříčkovu cenu pro nejlepšího absolventa) a JAMU. Během studií se stal laureátem mezinárodní pěvecké soutěže M.S.Trnavského (1998) a finalistou prestižní bel cantové soutěže Feruccio Tagliavini (2002). Hostoval nejprve v Moravském divadle Olomouc, v letech 2000-2004 byl sólistou ND v Brně, kde vytvořil mnoho postav svého repertoáru (Sarastro, Ramfis, Colline, Purkrabí Filip aj.). Skladatel Ilja Hurník napsal jednoaktovou operu přímo pro jeho hlas. Od září 2004 přijal angažmá v ND v Praze, kde vystupuje jako Kecal v *Prodané nevěstě*, Ramfis v *Aidě* a nyní jako Don Pasquale. Spolupracoval s významnými orchestry a dirigenty v zahraničí (Německo, Francie, Rakousko, Maďarsko či Japonsko). V roce 2003 byl pozván na operní festival do Cincinnati (USA) a v roce 2004 zpíval na festivalu v San Sebastian (Španělsko) roli Toma v *Maškarním plese* po boku předních sólistů Metropolitní opery. Často účinkuje po boku vynikající sopranistky Evy Urbanové, s níž natočil pro Supraphon CD *Vánoce s Evou Urbanovou*. Mezi jeho další nahrávky patří například *Příhody lišky Bystroušky* (BBC) či Dvořákovu *Stabat Mater* (Sony Classical). Zdeněk Plech se věnuje i koncertní činnosti, písňové tvorbě nebo muzikálům. Sám je autorem dvou muzikálů *Marnotratný syn* a *Kazatel*.

LUDEK VELE (Don Pasquale) **- sólista opery Národního divadla**

Absolvoval pražskou konzervatoř u profesora Jaroslava Horáčka, v posledním roce studia přijal angažmá v liberecké opeře. Oblastní scéna mu umožnila rychle umělecky vyzrát a v krátké době zde vytvořil řadu rolí českého i světového repertoáru (Smetanův Lutobor, Kecal, Volfram, Bonifác, Beneš; Dvořákův Vodník, Angelloti v *Tosce*, Mefisto ve *Faustovi*, Filip v *Donu Carlosovi*, Leporello v *Donu Giovannim*, Bartolo v *Lazebníkovi sevillském* aj.). Sólistou opery ND je od roku 1983. Zde svůj repertoár obohatil téměř o všechny významné úlohy basového oboru, které mu mohla zdejší dramaturgie poskytnout. Vedle svého mistrovsky propracovaného Vodníka, Kecala a Leporella zde mj. nastudoval Palouckého v *Hubičce*, Filipa v *Donu Carlosovi*, Collina v *Bohémě*, Lorenza v *Romeovi a Julii*, Revírníka v *Příhodách lišky Bystroušky*, Sparafucila v *Rigolettovi*, Zunigu v *Carmen*, Volframa Olbramoviče v *Braniborech v Čechách*, Beneše v *Daliborovi*, Konečného v *Janáčkově Osudu*, Banca ve Verdiho *Macbethovi*, teroristu Ramba v *Adamsově Smrti Klinghoffera*, Marbuela v *Čertovi a Káče*, Knížete z Bouillonu v *Adrianě Lecouvreur* nebo Dona Pasquala. Za svoje výjimečné výkony v rolích Smetanova Chrudoše v *Libuši* a Straussova barona Ochse v *Růžovém kavalírovi* byl oceněn Cenami Thálie 1995 a 1996. Spolupracuje s rozhlasem a televizí. Je častým hostem operních scén i koncertních pódii doma i v zahraničí. Natočil též řadu snímků s nejrůznějšími domácími i zahraničními gramofonovými firmami.

NATALIA MELNIK (Norina)
- stálý host opery Národního divadla

Pochází z Ukrajiny, kde studovala na Konzervatoři v Kyjevě u profesorky Radčenko. Po absolutoriu se stala sólistkou Kyjevské národní opery. V roce 1991 zahájila své pravidelné hostování v opeře Národního divadla titulní rolí v Donizettiho *Lucii z Lammermooru*. Později zde vytvořila Musettu v Pucciniho *Bohémě*, Gildu ve Verdiho *Rigoletti*, Julii v Gounodově opeře *Romeo a Julie*, Rosinu v *Lazebníku sevillském*. Významně se uplatňovala též v mozartovském repertoáru, kde vynikala jako Královna noci v *Kouzelné flétně* a Zuzana ve *Figarově svatbě*. Poslední rolí studovanou v Národním divadle je Violetta ve Verdiho *La Traviatě*. Ve Státní opeře Praha hostovala v úloze Fiorilly v Rossiniho *Turkovi v Itálii* a také jako Královna noci, kterou zpívá též ve *Volksoper* ve Vídni a v německém Karlsruhe. Karlsruhe a Wiesbaden jsou další operní scény, kde hostuje zcela pravidelně. Mimořádné úspěchy tu slavila jako Lucie z *Lammermooru* a Violetta. Její repertoár dále obsahuje Ofélii v Thomasově *Hamletovi* a Gounodovu Julii. Významná je i její koncertní činnost. Pod taktovkou Jiřího Bělohávků zpívala Dvořákovo oratorium *Svatební košile* ve švédském Götteborgu, dále se zúčastnila několika významných turné v USA, Kanadě, Itálii, Německu, Dánsku a Švédsku. Několikrát navštívila Japonsko, kde vystoupila nejen koncertně, ale též v operních představeních Národního divadla a Státní opery Praha.

PETRA NÔTOVÁ (Norina)
- stálý host opery Národního divadla

Sopranistka Petra Nôtová se narodila na Slovensku v Lučenci roku 1976. Zpěv vystudovala na Konzervatoři v Košicích u Dagmar Lukáčové (1990-1995) a později na vysoké hudební škole v Bratislavě u profesorky Viktorie Stracenské (1995-2000). Je držitelkou významných ocenění, jakými jsou 3. cena mezinárodní pěvecké soutěže M. Schneidera-Trnavského v Košicích a 2. cena na Mezinárodní letní akademii v Badenu v roce 2000. V současné době je Petra Nôtová sólistkou opery Slovenského Národního divadla v Bratislavě, kde má na repertoáru mozartovské role Paminy a Papageny (*Kouzelná flétna*), Zerliny (*Don Giovanni*) a Servilie (*La Clemenza di Tito*), hlavní roli Alciny ve stejnojmenné Händlově opeře, v Rossiniho opeře *Popelce* zpívá Clorindu a roli Marie v Donizettiho opeře *Dcera pluku*. Z romantického operního repertoáru je to především Musetta (*Bohéma*), Sophie (J.Massenet - *Werther*), Oscar ve Verdiho *Maškarním plese* a Frasquita v *Carmen*. Z dalších rolí zmiňme např. Esmeraldu v *Prodané nevěstě* nebo Anninu ve Straussově operetě *Noc v Benátkách*. V pražském Národním divadle nastudovala roli Felicie v opeře Ph.Glasse *Kráska a zvíře* ve velice úspěšné inscenaci bratrů Formanů, Esmeraldu v *Prodané nevěstě* a Zuzanku ve *Figarově svatbě*. Koncertní repertoár Petry Nôtové zahrnuje sopránové party v Bachových *Matoušových pašijích*, Händlově *Mesiáši*, Mozartově *Korunovační mši* a *Agnus Dei*, z písni pak díla W.A.Mozarta, H.Wolfa, F.Poulenca, A.Dvořáka, J.Brahmse nebo *Piesne o láske* D.Kardoše. Od 1. ledna 2006 nastupuje Petra Nôtová do angažmá v Národním divadle v Praze.

JAROSLAV BŘEZINA (Ernesto)
- sólista opery Národního divadla

Od dětství se věnoval hře na housle a zpíval v Kühnově dětském sboru. Pražskou konzervatoř absolvoval u profesora Zdeňka Jankovského, soukromě se pak dále zdokonaloval u Václava Zítka. V průběhu studia se stal členem vokální skupiny Dobrý večer kvintet. Je laureátem soutěží A. Dvořáka v Karlových Varech a M. Schneidera Trnavského v Trnavě. Bohatá je jeho koncertní činnost, především v projektech barokního a klasického repertoáru, na koncertních pódiiích v Japonsku, Rakousku /Salzburg/, Norsku, Itálii /provedení Dvořákovy *Stabat Mater* v Římě a Pise/, Německu, Francii a Španělsku. V letech 1998-2000 se účastnil turné po Holandsku s *Matoušovými Pašijemi* J. S. Bacha /Concertgebouw Amsterdam/. Spolupracoval s dirigenty Jiřím Bělohávkem, Sirem Charlesem Mackerrasem, Oliverem Dohnányim, Sergem Baudem aj. Od roku 1993 je sólistou opery Národního divadla, kde vytvořil mnoho rolí domácího i světového repertoáru. Z nich vyniká zejména jeho Vašek v *Prodané nevěstě*, Hrabě Almaviva v *Lazebníku sevillském*, Don Ottavio v Mozartově *Donu Giovannim* a Zinovij Borisovič v Šostakovičově *Lady Macbeth Mcenského újezdu*. V Národním divadle dále nastudoval Benvolia v *Romeovi a Julii*, Beppa v *Komediantech*, Harlekýna v *Císaři Atlantidy*, Tincu v *Plášti*, Gherarda v aktovce *Gianni Schicchi*, Opičáka v Klusákově aktovce *Zpráva pro akademii*, Ferranda v *Così fan tutte* a Dancaira v *Carmen*.

Pro Deutsche Gramophon natočil kompaktní desku Rybovy *České mše vánoční*. Participoval také na nahrávce Zelenkovy korunovační opery *Sub olea pacis et palma virtutis* pro společnost Supraphon, která získala Cannes Classical Awards za rok 2002, dále pak v Janáčkově *Šárce* a Dvořákových *Tvrдых palicích*. Spolupracuje také s Českou televizí /např. inscenace opery Bohuslava Martinů *Hlas lesa*/.

Zápisník zmizelého Leoše Janáčka provedl např. v Královské opeře v Madridu, na MHF Moravský podzim, festivalu Janáčkovy Hukvaldy, v rámci koncertní sezóny České filharmonie a v letech 1998-2001 pravidelně v rámci sezón Národního divadla v Praze.

PAVEL ČERNOCH (Ernesto)
- stálý host opery Národního divadla

Tenorista Pavel Černoch je původním vzděláním umělecký manažer. Zpěv vystudoval u italského mistra Paola de Napoli ve Florencii. Stal se laureátem několika mezinárodních pěveckých soutěží a získal stipendia a četné studijní pobyty v Itálii. V současné době je stálým hostem Janáčkovy opery v Brně (W. A. Mozart: *Kouzelná flétna*, 2001, L. van Beethoven: *Fidelio*, 2002, B. Smetana: *Braniboři v Čechách*, 2004, G. Verdi: *La traviata*, 2005), Teatro lirico v italském Cagliari (P.I. Čajkovskij: *Střevíčky*, 2000, C. M. Weber: *Euryanthe*, 2002, F. Schubert: *Alfonso a Estrella*, 2004) a Městského divadla v Brně (F. Lehár: *Veselá vdova*, 2004, Pocta O. Nedbalovi, 2004).

V dubnu 2004 hostoval v Teatro de la Maestranza ve španělské Seville jako Rehtor v Poutneyho inscenaci Janáčkových Příhod lišky Bystroušky. Účastnil se také na české verzi animovaného filmu Příhody lišky Bystroušky v produkci BBC. V červenci 2004 debutoval ve Státní opeře v Praze jako Alfredo ve Verdiho *La traviatě*. V lednu 2005 debutoval v Lotyšské Národní opeře v Rize jako Števa v Janáčkově *Její pastorkyni* v koprodukční inscenaci Národního divadla.

Spolupracoval s dirigenty Gennadijem Rožděstvenským, Gerardem Korstenem, Casparem Richterem, Jaroslavem Kyzlinkem, Tomášem Netopilem aj., režiséry Lucou Ronconim, Pier Luigim Pizzim, Jurijem Alexandrovem, Janem Kačerem, Jiřím Nekvasilem a dalšími. Vystupuje též v písňových recitálech, na koncertech s renomovanými orchestry doma i v zahraničí.

VLADIMÍR CHMELO (Doktor Malatesta)
- stálý host opery Národního divadla

Absolvoval Janáčkovu akademii múzických umění v Brně (1983 - 1987). V roce 1986 se zúčastnil mistrovských pěveckých kurzů v Italské Sieně u prof. Daniela Ferra a později stáže u rumunského barytonisty Dana Iordachescu. V současné době pracuje pod pedagogickým vedením prof. Paola de Napoliho ve Florencii. Je laureátem mezinárodní mozartovské soutěže v Praze, Pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech a v roce 1997 Mezinárodní soutěže F. Tagliavinioho v Rakousku. Po skončení studií byl v letech 1987 - 1997 sólistou Opery Národního divadla v Brně, kde vytvořil celou řadu postav svého rozsáhlého repertoáru. V současnosti je stálým hostem Státní opery Praha, opery Slovenského národního divadla v Bratislavě, Janáčkovy opery v Brně a Národního divadla v Praze. Vladimír Chmelo se během své umělecké kariéry představil na koncertních či operních scénách v Rakousku, v Německu, Švédsku, Izraeli, Norsku, Velké Británii, Japonsku, Itálii, Španělsku, Lucembursku, Francii a Švýcarsku. Z četných nahrávek pro rozhlas, televizi a gramofonové společnosti lze zmínit alespoň kompletní záznam opery P. Hasse *Šarlatán* z roku 1997 pro firmu DECCA, kde vytvořil titulní postavu. V roce 1998 byla Vladimíru Chmelovi udělena cena Thálie za vynikající ztvárnění postavy Fanuela v opeře A. Boita *Nerone*, v nastudování Státní Opery Praha.

ROMAN JANÁL (Doktor Malatesta)
- stálý host opery Národního divadla

Po ukončení studia hry na housle na konzervatoři v Plzni v roce 1985 absolvoval obor zpěv na Hudební akademii v Sofii. Již během studií hostoval na scéně Státní opery v Sofii (Don Giovanni, Evžen Oněgin, princ Tarquinius v Brittenově *Zneuctění Lukrécie*) a účinkoval na komorních festivalech v Sofii. Po ukončení studií přijal své první angažmá v Banské Bystrici, odkud po půlročním působení přešel do Komorní opery (pozdější Opery Mozart) v Praze. Od roku 1994 spolupracuje s plzeňskou operou (*Píková dáma* - Tomskij, *Faust a Markétka* - Valentin, *Don Giovanni* - Don Giovanni, *Fidelio* - Don Pizarro). Po úspěšném debutu ve Státní opeře Praha rolí Guglielma v *Così fan tutte* a Figara v *Lazebníku sevillském* byl v roce 1995 angažován jako sólista SOP. V listopadu 1995 se stal absolutním vítězem 30. mezinárodní pěvecké soutěže A. Dvořáka v Karlových Varech. Od roku 1995 působí jako pěvecký pedagog na pražské konzervatoři. V roce 1997 se stal sólistou Národního divadla, kde nastudoval mnoho rolí domácího i světového repertoáru, např. Grégoria v *Romeovi a Julii*, Figara v *Lazebníku sevillském*, Escamilla v *Carmen*, Alexandra v Martinů komické aktovce *Dvakrát Alexandr*, titulní part v Mozartově *Donu Giovannim*, Silvia v *Komediantech*, Hraběte Almavivu ve *Figarově svatbě*, Germonta v *Traviatě*, Voka z Rožmberka v *Čertově stěně*, Polluxe v barokní tragedii lyrique *Castor et Pollux*, za jejíž ztvárnění získal i prestižní cenu Thálie za rok 1999, hlavní roli v Klusákově aktovce *Bertram a Mescalinda* aj.

Od roku 1984 spolupracuje s Čs. rozhlasem, kde realizoval řadu studiových nahrávek a natočil několik CD operních árií i písňových cyklů autorů období romantismu i 20. století. Pro firmu Radioservis natočil profilové CD. Pravidelně spolupracuje s významnými orchestry jako jsou Česká filharmonie, FOK, Pražský komorní orchestr. Pod vedením dirigenta J. Bělohlávka přednesl s orchestrem BBC v Londýně sólový part *Polní mše* a *Otvírání studánek* Bohuslava Martinů. Tytéž skladby provedl rovněž pod vedením Ch. Hogwoda v Amsterdamu. S orchestrem Virtuosi di Praga se zúčastnil turné po Austrálii a Rakousku. S Pražským komorním orchestrem navštívil Francii, Lichtenštejnsko, Švýcarsko a Japonsko.

PREMIÉRY SEZÓNY 2005/2006:

11.9.2005 v Národním divadle

Leoš Janáček (1854-1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

Opera o třech jednáních z let 1894-1903.

Libreto skladatel podle stejnojmenné hry Gabriely Preissové.

Dirigent: Jiří Kout

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Pohybová spolupráce: Števo Capko

Sbormistr: Pavel Vaněk

Koprodukce s Opera Ireland, Dublin a Latvias Nacionālā opera, Riga

15.10.2005 v Národním divadle

Giuseppe Verdi (1813-1901)

AIDA

Opera o čtyřech jednáních z let 1870-1871.

Libreto Antonio Ghislanzoni.

Dirigent: Oliver Dohnányi

Režie: Steffen Piontek

Scéna a kostýmy: Mike Hahne

Choreografie: Tomáš Rychetský

Sbormistr: Pavel Vaněk

29.11.2005 v Českém muzeu hudby

Benjamin Britten (1913-1976)

CURLEW RIVER / Řeka Sumida

Chrámová parabola, op. 71 z roku 1964

Libreto William Plomer podle středověké japonské hry nó Řeka Sumida.

Dirigent: Marko Ivanović

Režie: Jiří Heřman

Scéna: Pavel Svoboda

Světelný design: Jiří Heřman, Daniel Tesař

Kostýmy: Lenka Polášková

Koprodukce s in spe o.s. a s Mezinárodním hudebním festivalem Struny podzimu

18.12.2005 ve Stavovském divadle

Gaetano Donizetti (1797-1848)

DON PASQUALE

Komická opera o třech jednáních z roku 1843.

Libreto skladatel a Giovanni Ruffini.

Dirigent: Oliver Dohnányi

Režie a choreografie: Pavel Mikuláščík

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Michaela Červenková

Sbormistr: Lukáš Vasilek

19.1.2006 ve Stavovském divadle

Theodor Veidl (1885-1946)

DIE KLEINSTÄDTER / Maloměšťáci

Komická opera o třech dějstvích z roku 1935.

Libreto Pavel Eisner podle Augusta von Kotzebuea.

Dirigent: Raoul Grüneis

Režie: Ernö Weil

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Sbormistr: Lukáš Vasilek, Jiří Chvála

Koprodukce s Theater Regensburg

29.1.2006 ve Stavovském divadle

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

APOLLO ET HYACINTHUS

Latinské intermezzo o třech dějstvích z roku 1767.

Libreto P. Rufinus Wild

Dirigent: Martin Doubravský

Režie: Oldřich Kříž

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Choreografie: Martin Páček

Sbormistr: Martin Veselý

Koprodukce s divadlem F. X. Šaldy v Liberci

13.4.2006 v Národním divadle

Bohuslav Martinů (1890-1959)

ŘECKÉ PAŠIJE

Opera o čtyřech jednáních z let 1954-1959.

Libreto skladatel podle románu Nikose Kazantzakise Kristus znovu ukřižovaný z roku 1948.

Dirigent: Jiří Bělohávek

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Tereza Šimová

22.5.2006 ve Stavovském divadle

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

DON GIOVANNI

Dramma giocoso o dvou dějstvích z roku 1787.

Libreto Lorenzo da Ponte.

Dirigent: Jiří Kout

Idea obnovení inscenace: Jiří Nekvasil a Daniel Dvořák

Režijní koncepce: Václav Kašík

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Josef Svoboda

Kostýmy: Theodor Pištěk

Premiéra obnoveného nastudování

23.6.2006 v Litomyšli

Bedřich Smetana (1824-1884)

TAJEMSTVÍ

Komická opera o třech jednáních z roku 1878

Libreto Eliška Krásnohorská.

Dirigent: Zbyněk Müller

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Zuzana Krejzková

Sbormistr: Pavel Vaněk

Koprodukce s Mezinárodním operním festivalem Smetanova Litomyšl

PORADNÍ ORGÁNY ŘEDITELE ND :

Marketingová rada Národního divadla:

Mgr. Martina Králová, Marketing manager, České radiokomunikace a. s.

Janis Sidovský, SIDOVSKY management s. r. o.

Ing. Roman Jirásek, Ředitel společnosti, předseda představenstva M.I.P. Group, a. s.

PhDr. Pavel Maurer, Managing Director, rmg:connect

Johannes Kinsky, Managing Director, JP Morgan International Limited

Umělecká rada Národního divadla:

Karel Steigerwald, dramatik

Ivan Liška, tanečník, ředitel baletu Staatstheater München

Dr. Václav Janeček, dramaturg Laterny Magiky

Sylvie Bodorová, skladatelka

Eva Blahová, pedagog zpěvu

Jiří Bartoška, herec, prezident Filmového festivalu Karlovy Vary

Prof. MUDr. Josef Koutecký, Dr.Sc., děkan 2. lékařské fakulty UK

Viktor Stoilov, majitel nakladatelství TORST

Dr. Leo Pavlát, ředitel Židovského muzea Praha

PhDr. Michal Lukeš, generální ředitel Národního muzea

Aleš Březina, ředitel Institutu Bohuslava Martinů

KONTAKTY :

Akad. arch. Daniel Dvořák

ředitel Národního divadla

tel.: +420 224 901 250

fax: +420 224 932 092

e-mail: d.dvorak@narodni-divadlo.cz

Jiří Nekvasil

šéf opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 277

fax: +420 224 933 314

e-mail: nekvasil@narodni-divadlo.cz

Pavel Petránek

vedoucí dramaturg opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 469

fax: +420 224 933 314

e-mail: p.petranek@narodni-divadlo.cz

Daniel Jäger

PR opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 439

fax: +420 224 933 314

mobil: +420 737 223 964

e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz

Helena Krausová

tisková mluvčí, mediální servis ND

tel.: +420 224 901 676

fax: +420 224 932 092

e-mail: h.krausova@narodni-divadlo.cz

www.narodni-divadlo.cz

zpracoval Daniel Jäger, lektor dramaturgie a PR opery ND

tel.: +420 224 901 439, +420 737 223 964, fax: +420 224 933 314, e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz